

O koblížkovi

Na samém okraji vsi u lesa žili v malé chaloupce dědeček s babičkou.

Společně si den za dnem hospodařili a čas od času upekla babička dědečkovi nějakou dobrotu.

Jednoho rána se dědeček probudil s nepřekonatelnou chutí na koblíhu.

Poprosil tedy babičku, zda by mu ji nepřipravila.

Babička by dědečkovi ráda vyhověla, ale zrovna doma neměla žádnou mouku.

Mlsný dědeček měl ovšem hnedle řešení: „Babičko, pozametej po sýpce všechny zbytky mouky, jistě jí bude nakonec dost.“

Babička to udělala a opravdu nametla dost mouky akorát na jeden koblížek pro dědečka.

Přidala k mouce droždí, mléko a vajíčko, trochu osladila, vymíchala hladké těsto a nechala jej vykynout.

Poté přidala výbornou domácí marmeládu a vytvarovala buclatý koblížek, který zprudka na másle dozlatova osmažila.

Koblížek byl jedna báseň. A jak voněl!

Byl ale ještě příliš horký, proto ho dala babička na okýnko trochu vychladnout...

